

**LA RECEPTA
DE CHIARA BOMBARDI**

Mandonguilles de pa

*Us proposem aquesta recepta
vegana de la cuinera del
Rasoterra*

Ingredients

PER A 4 PERSONES

- 350 GRAMS DE PA
- CALDO VEGETAL
- ALL ESCALIVAT
- ALL PICAT
- JULIVERT
- TÀPERES PICADES
- PELL DE CARBASSA BULLIDA I FREGIDA
- PEBRE VERMELL
- SALSA DE TOMÀQUET
- RATLLADURA D'UNA LLIMONA
- OLI D'OLIVA

Elaboració

- En un bol esmicoleu el pa i aboqueu-hi un caldo vegetal perquè s'humitegi.
- Talleu la pell de la carbassa a tires, i després bulliu-la en una cassola amb aigua 10 minuts. Passat aquest temps, fregiu-la banda i banda en una paella amb oli calent, i amaniu-la amb pebre vermell.
- Tot seguit, escorreu el caldo vegetal on teniu el pa esmicolat.
- Al bol on teniu el pa, poseu-hi les tàperes, el julivert, l'all escalivat i l'all picat. I barregeu-ho tot ben bé. Reserveu l'oli d'oliva on heu escalivat els alls.
- Un cop ben barrejat, amb l'ajut de les mans aneu fent boles. Poseu-les en una safata.
- Coeu-les al forn a 180 °C durant quinze minuts. També podeu fregir-les.
- A l'hora de servir, en un plat fondo poseu-hi salsa de tomàquet, a sobre les mandonguilles, les tires de carbassa i l'oli d'escalivar els alls. I, per acabar, ratlleu-hi per sobre la pell d'una llimona.

RASOTERRA

COORDINAT PER TRINITAT GILBERT

i més a l'ara.cat

✓ PODEU CONSULTAR EL VÍDEO D'AQUESTA
RECEPTA I ALTRES A LA WEB DE L'ARA MENGEM

Xarim Aresté

Músic. Publica el disc 'Mercuri'

“Cantaré blues recollint pomes als camps de Flix”

XAVIER CERVANTES

“Vaig gravar el disc tot sol en un llarg autoconfinament”, diu Xarim Aresté (Flix, 1983) sobre *Mercuri* (U98 Music, 2020), un disc de sis cançons que va enregistrar a principis d'any. “És molt humil. Em fa sentir despullat. Quan el feia tenia la sensació que en un món d'aparences mai li faria cas ningú, però de sobte sento que la nuesa de l'abraçada pelada és el més preuat”, afegeix sobre un treball de folk i blues a pèl i novament amb alta volada poètica que arriba un any després del seu particular *Dioptria*, l'expansiu *El nus i altres mons* (2019).

On estàs passant el confinament?

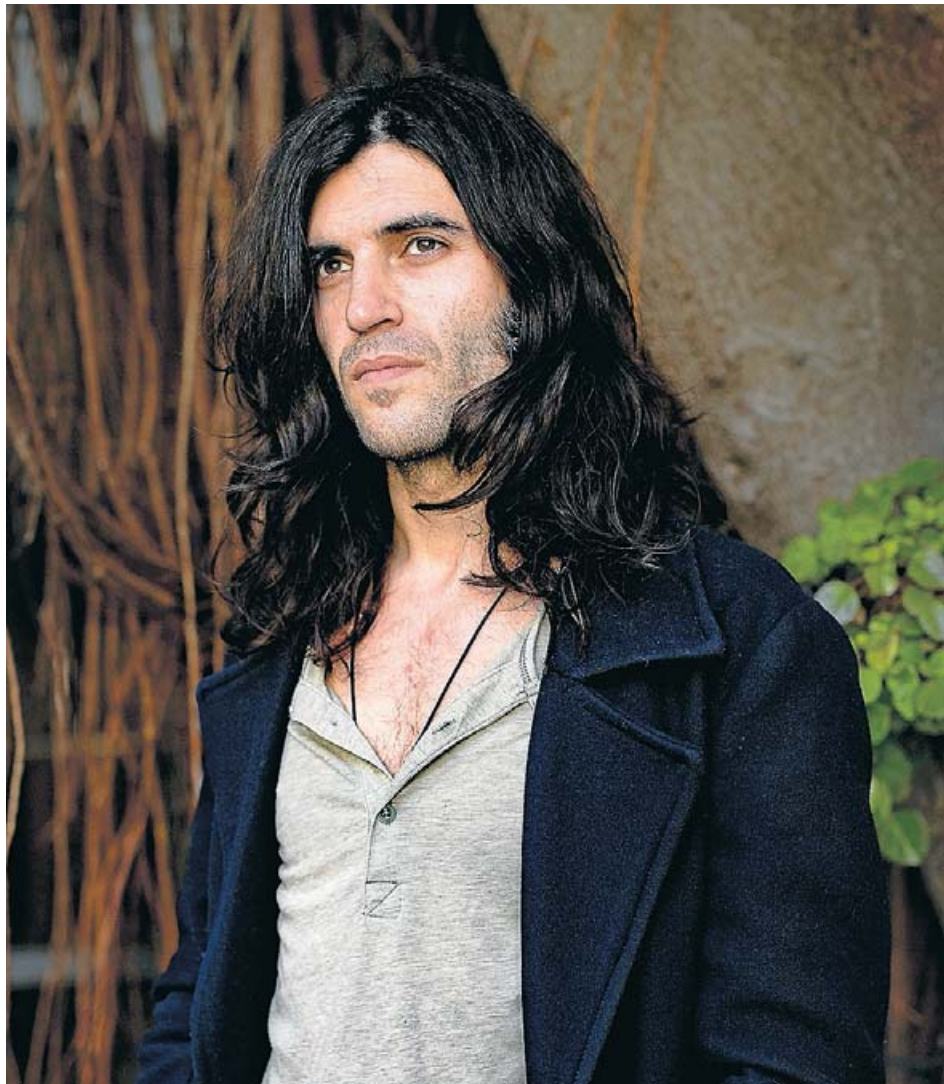
A Barcelona, al pis que comparteixo amb el Gerard [Quintana].

¿I com és el dia a dia telemàtic amb la família?

És preciós, perquè hi ha més unió que mai. Som dos germans i els meus pares i estem fent videoconferències amb la pantalla partida en tres perquè el meu germà és a Girona, els meus pares són a Flix i jo a Barcelona. Tenim un contacte més constant que mai. I a sobre ens veiem les cares, perquè abans ens trucàvem per telèfon un cop cada dues setmanes per parlar tres minuts i ara, en canvi, xerrem molta estona i ens veiem les cares. És preciós. Tenim tantes ganes de veure'ns...

Les cançons de *Mercuri* les vas enregistrar tot sol a Flix el 31 de desembre del 2019 i l'1 de gener del 2020. Com és que les publiques ara, en ple confinament a causa del coronavirus?

Fa uns mesos vaig anar a Flix, i per a mi va ser una revelació, perquè feia divuit anys que no hi pensava, en quedar-m'hi. Sí que hi anava a veure la família, però m'hi estava un o dos dies i me'n tornava a Barcelona. Com a molt m'hi estava quatre dies per Nadal. Però de sobte vaig adonar-me que el meu animal m'estava dient que alguna cosa passava. Vaig anar cap allà i em van sortir un munt de cançons. Vaig gravar quatre hores de música estant a Flix, però sense pensar en un disc, simplement anava fent. Quan vaig tornar a Barcelona vaig parlar amb David Soler i Marcel Bagés, que són molt amics, perquè m'ajudessin a produir-lo, però aleshores ells estaven molt enfeïnats. Així que amb tota la urgència vaig pensar: publico això tal com ho tinc. Eren vomitades, perquè no estava pensant en fer un disc. Al final vaig avançar la sortida del disc molt temps perquè vaig sentir que aquestes cançons podien ser útils per donar llum, perquè al meu voltant tot s'estava desballestant i la música crea un ordre. Al final he publicat el disc per necessitat.

FRANCESC MELCION

Com va ser l'enregistrament?

La majoria de les cançons les vaig gravar el 31 de desembre i el primer dia de gener. I després vaig estar unes dues setmanes al llit perquè vaig enganxar una grip molt forta la primera setmana de gener. Penso que potser era el coronavirus, perquè, a més, es van anar posant malalts tots a casa. L'enregistrament el vaig fer en una casa del poble que em van deixar, i hi feia molt de fred. Portava tres jaquetes quan gravava les cançons, semblava un sensesostre ocupant una casa abandonada.

¿Les condicions materials han fet que et sortissin cançons molt despullades, entre el blues i el folk?

Volia gravar-les amb la banda, però com que vaig sentir la urgència de marxar i fer-ho a Flix, doncs ho vaig gravar amb les quatre coses que tenia perquè tampoc m'ho vaig poder endur tot. Tenia la trompeta [preciosa en cançons com *Ha anat així*], una bateria, un contrabaix, un ampli de merda, un parell de guitarres i un micro. Tot molt precari.

Per què l'has titulat *Mercuri*?

Mercuri és el déu que es posa en contacte amb els humans. Per als egipcis *Mercuri* és Toth, i Toth per a ells és el que

porta el llenguatge, la ciència, la cultura, l'agricultura... És com l'inici de la civilització, però a través dels déus. I vaig pensar en aquest títol, *Mercuri*, perquè sentia que la civilització tornava a començar de nou, però des d'allò més subtil, no des del més material. El que farà que el món funcioni seran les idees noves, no les coses noves.

¿Hi has pensat, en quan podràs tornar a fer concerts amb públic?

Cantaré blues recollint pomes als camps de Flix. I dormint en lliteres. Tinc la sensació que trigarem molt a poder fer concerts. Sí que hi haurà un renaixement, en el sentit que les arts, la cultura, la civilització, la medicina, tindran una expansió molt forta, però alhora el renaixement també comporta conviure amb els feixismes. Fixa't que Giordano Bruno i els grans artistes del Renaixement italià vivien amb la més forta Inquisició. Nosaltres veiem el Renaixement com el retorn de la Grècia clàssica i els valors de l'antiguitat, però estaven convivint amb el moment més intens de la Inquisició. Em temo que els humans s'empoderaran culturalment, però hauran de conviure amb un feixisme molt més ferotge. De fet, ja està passant. —